

ఇందిరా శతకము.

గ్రంథకర్త:

అనుభవ

గోపరనంద్రప్రసాదాచార్యులు

తా. వూ. పో.

మొదటి కూర్పు, 500.

1937.

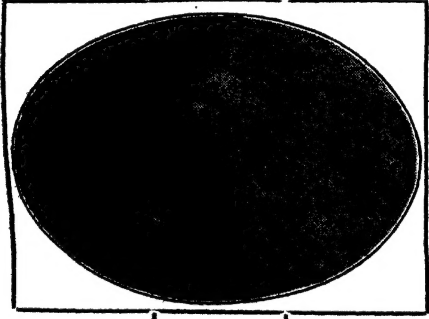
బాళ్ళ ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియె.

శ్రీ.
మం.

సుభద్రమ్మ

గారు.

గ్రంథకర్త

జనని.

మా తపస్వతి.

ము॥ జననీ! నీదుపవిత్రానంపస్పృతికి నీనద్గ్రంథమున్ భక్తితో
విసయం బేర్పడగన్ రచించునెడ నోప్రేమస్వరూపీ! మనం
బు 'సమాతుఃపత' దైవతంబనుచు నుద్బోధించుటం దొల్ల
స్మృత మార న్నణుతింతు సద్గుణయుతా! మాతా! సుభద్రా!

అంకితము.

- శీ. ఏసతిసామంబు నానుత కిడుటచే
 మాతృసంస్కరణకు మార్గ మయ్యె
 ఏసతిగ రాభివ వాస మునుట జేసి
 నాజన్మ సఫలమై లేజరిలై
 ఏసతిపతిభక్తి ఈశ్వరాసక్తియు
 సుభయకులంబుల నుద్ధరించె
 ఏసతియాకృతి హితజనాదృతి మతి
 వసమానయనుచు విఖ్యాతిగాంచె
 గీ. పట్టిసౌభాగ్యసౌకుసుమార్యావలంబ
 అస్మదంబ, యనఘ, సుభద్రాంబ కాత్మ
 కాంతి గల్గింప నిందిరాశతకృతిని
 వతులితానంద మొంది యంకిత మొనర్చు.

శ్రీరస్తు.

గణేశ్వరస్తవము.

ఉ॥ శ్రీశు నిజాంశచే నుమకు జెన్నలరారగ నుద్భవించి శా
రీశుని జేమిపాత్రమయి మొల్లజగంబులలో నిలండ్డ వి
ఘ్నేశు డనం బ్రసిద్ధిగను నీప్పితదాయకు డాదిపూజ్య డీ
శ్రీశతకక్రియాపరణసిద్ధి నవిఘ్నత గూర్చుగావుతన్.

శ్రీం శ్రీయై నమః.

ఇందిరా శతకము.

ఉ॥ శ్రీసరసేజపాణి! భ్రమరీనిభవేణి! నుఖప్రదాయినీ!
తానబసప్రవన్నముఖ! ధర్మవివర్ధని! మంజుభాషిణీ!
భాసురదివ్యభూషణి! కృపాపరిపూర్ణ విశాలలోచనీ!
దోసము లెంచ కమ్మనిను దోసిలి నొగ్గి నుతీంతు నిందిరా.

ఉ॥ కోరిక దీర్ఘముంటి నినుగూర్చి భజించెద నంటి నింక నె
వ్వారిని వేడ నంటి శిశితవరము బోలెదవంచు వింటి న

✽

తొరముగాగ నేను శతకం బాసగుర్పగ బూనియుంటి నా
భారము నీదె సుమ్మి పరిపాలనయుమి తల్లి యిందిరా.

చ॥ శతకము లెన్నియో గలవు బాలవే యయ్యవి యేటి కీత డీ
శతకము వ్రాయబూనెననినందియ మందకుమవ్వు లక్ష్మీయా
శ్రీతులకు త్వద్గుణామృతరుచిన్ గన నీశతకంబె కాదుగా
శతశతకంబు లైశ నిక బాలసుపించునె తల్లి యిందిరా.

చ॥ మదిని చలత్వమో, మఱుపో, మాధ్యమో, భీతియో, విస్మయంబో

ముదమున బల్కరా వెదను బుట్టుతలంపులు వ్యోమవాహినీ
సదకలుషప్యవాహసదుచంచదశర్కవాక్యపై ఖరిక్
సదయుత నా కొసంగి నను సాకగడే ప్రియ మూర నిందిరా.

చ॥ పేడగలపుష్పహారములు మేలగుకంకణముల్ కరంబులన్
దడబడ నాడు పాల్కడలి ద్రచ్చునెడన్ జగదీశుమేనికిన్
బడలిక బాప జల్లనగు వాల్చునన్నులు మందహాసముల్
బాడమ సుధాతరంగముల బుట్టితి వీవె గదమ్మ యిందిరా.

చ॥ నకలచరాచరప్రకర సంతత జీవనహేతుభూత వై
అకలుష నిర్వికల్ప మహిమాంచిత వై శ్రితపారిజాత వై

ప్రకృతి సుజాత వె పరమపావనతన్ భువ నైకమాత వె
ప్రకటయశంబు నొంది కడుభాసిలు నిన్ను దలంతు నిందిరా.

చ॥ అకలుషవందనార్హులగు సంప్రీసరోరుహ మొందు చాపి వే
రొకపదపద్మమునుండిచి యొప్పుగ్గహస్తి సరోజ మానుచున్
వికచసరోజవీరమున వేడ్క వసించెడు నీదుసత్కృపా

ప్రకట దసాంగదివ్యముఖపంకజ దర్శన ఘిమ్ము యిందిరా.

చ॥ అవనియు, సప్తమాతృకలు నష్టవిభూతులు, పద్మముఖ్యులౌ
నవవిధు లుజ్జ్వలాకృతులు సమ్రత సంజలులన్ ఘటించ మా

నివరులు లక్ష్మీసూక్తముల నిశ్చలభక్తి పఠింప నచ్చరల్
అవహితవై నటింప భువనావస్థై కొలువుండు విందిరా.

చ॥ సురటిని భారతీరమణి సాంపుగ బూన నిలింపతామినుల్
వరుసలు తీర్చి ముంగల నవస్వరచాతురి మీర గానమా
ధురి గురియింప నేవకనతు ల్గానుచున్ గొలువున్న నిన్ను సు
స్థిరులు విధిశ్వరామరులు చేరి భజింతురు గాడె? యిందిరా,

చ॥ జయనినదంబుల స్మరలు సల్పుచుముంగలనిల్వ సంయముల్
ప్రియముగ సామగానముల వీనులవిం దొనరింప నీదు హృ

ద్దయ కడగన్నులన్ వెలయ దాసుల దైన్యము భోవదోసిని
శ్చయవిభవాదికంబుల నొసంగెడవీవె గదమ్మ యిందిరా.

ఉ॥ అంబుజపాణి వీవు హరి యంబుజనాభుడు శ్రీద వీ వతం
డంబరా! శ్రీధరుం డీల భవాశ్రయ వీవు భవాశ్రయం డతం
డంబుధికస్య వీ వతడు నంబుధిశాయి మిము న్నతింప శ
క్యంబె? పురాణదంపతులు గారె జగంబుల కెల్ల నిందిరా.

చ॥ సురుచిరనీలనీరదసుశోభితమైన మెఱుంగుభంగి శ్రీ
హరియురమందు రంజిలుచు నాశ్రితులన్ గరుణావిలోకనాం

కురములు బోచుపాల్చడలికూతుర! నందకపాణిరాణి! యో
సిరి! కృప మద్భహంబున వసింపు మనారత మంబ యిందిరా.

చ॥ నిను తనుజాతగా గనుట నీరధి రత్నఖనిత్వ మందడే
నిను సతిగా వరించి హరి నేర్పు వహించడ శ్రీనివాసుడై
నిను సహజాత నొంది దివి నిల్వడె కల్పక మర్థదాయయై
నిను భజియించువారల కనిష్టము లున్నవె? దేవి! యిందిరా.

చ॥ సిరచరరూపమా జగము శ్రీపతి! నీకు విలాసభూమి యా
పరమపదంబు నీ కునికీవట్టు, మురారి నిజేశ్వరుండు నౌ

నరయగ నాయనంతగరుడాదులు కింకరు లింక మేము న
 సిరులము త్వత్కృపార్థల మశేషము నీపరివార మిందిరా.
 చ॥ అరయగబంచభూతము లహంకృతి బుద్ధిహృదింద్రియాదులా
 వరణచయంబు భూర్భువదివంబుల నొప్పు నజాండకోటులన్
 పరుడు భవస్మృతోహరు డపారరతిన్ చిదచిద్విశిష్టుడై
 గురుమతి నీవిహారమునకున్ సృజయించె నిజేభ నిందిరా.

చ॥ తనరగ నామరూపరహితంబును విశ్వమయంబునై న ని
 ర్గుణపరమాత్మ యాశ్రితుల గోర్తె ల దీర్ఘదలంచి చిత్స్వరూ

పిణి! భవదాశ్రయంబున భువిస్సగుణుండయి నామరూపముల్
గనియనిశం బుపాన్యుడగుగాడె జగంబుల కెల్ల నిందిరా.

చ॥ కరణకళేబరదులు జగత్పతిసేవకు గల్పితంబు లం
చరయక భోగశీలురగు నాత్మల నీవతి స్త్రేజమాయచే
బురుషుడు వేశ్యవేసమును బూని విటాళిని మోసగించు న
త్తైరిగియు మోసపుచ్చు భవదీయపరీహాసనార్థ మిందిరా.

ఉ॥ వారినిధిన్ మధించె మును వారిధి జేమను బవ్వళించె కో
ర్వీరగభీరతన్ హరుని విల్వీరచెన్ దగవార్ధి గట్టిదు

ద్వారపరాక్రమక్రముని రావణుడు ద్రుంచె నహో మురారి నిన్
గోరికదామ తేది యొనగూర్చడు నీకొఱ కంబ యిందిరా.

చ॥ జననిరొ నీకు నీశ్వరుడు సర్వజగత్క్రియ లొప్పగించి దా
ననిశము సాక్షి మాత్రు డగునందు రపారము నీదుశక్తి యే
మనియెద నేన్వరూపముల నైన ధరించెద వెట్టికార్యమె
నను నొనరింతు వెందు నిను నమ్మిన గోర్కె- ఫలింప దిందిరా.

ఉ॥ జ్ఞానము, లేజము స్థలము, శక్తియు బ్రేమజయంబు నాశితా
ధీనతయున్, పరోపకృతి, ధీరతయున్, జగధీశ్వరత్వమున్

మానితకాంతి శాంతియును మార్దవ మాదిగుణంబు లెల్ల న్నో
మానిని! నీకు శౌరికి సమానము లై తనరారు నిందిరా.

ఉ॥ సుందరయావనాదిగుణశోభ సమాన మ దిర్వరండు స్వ
చ్ఛందవిరోధిశిక్షణయశస్థిరతాదికపారుషంబు గో
విందుకడన్ సతీహితవివేకమృదుత్పక్వపాక్షమాలి నీ
యం దగుటన్ సతీపురుషతాహ్వయభేదము గల్గె నిందిరా.

చ॥ ఇల గలశక్ గులాలకుడు మృత్తికలేక యొనర్పలేని య
ట్లరి భవత్సహాయమును నందక నీవిభు డీప్రపంచకం

బెలమి సృజించునే? ప్రకృతి వీ వతడే పురుషుండు దుగ్ధమం
దలిధవళత్వముంబలె సదా వెలుగొందరె మీర లిందిరా.

ఉ॥ కోరగ రాజదర్శనము కూర్చి నమాత్యముఖానగాని చే
కూరనిరీతి నిన్ బ్రకృతి గొల్చి భవత్యృప నొందకున్న నో
క్షీరపయోధికన్య! తలకిందుగ నెంత తపంబు సల్పినన్
గోరిక దీర్ప నీశ్వరుడు గోచరుడౌనె జగాన నిందిరా.

ఉ॥ స్వాంతమునం ద్రియిమామయి బ్రశాంతబరాత్పరి ని న్నాదిమ
ధ్యాంతను నత్ప్రపంచకనియామక నీశ్వరి మూలశక్తి నిన్

శాంతముతోడ నిన్నరయుశక్తి యొకింతయులేక ప్రాకృతుల్
ప్రాంతి దలంతు చాల్కడలిపటిగొ! చంచల వంచు నిందిరా.

ఉ॥ ఈవె జగంబులెల్ల సృజియింపగ బెంప హరింప సత్సభా
వావహా నె చిదాకృతివైయె నిజవల్లభునిన్ సుసాఖ్యలీ
లావహితాత్మ జేయుదు వటంచను నెగమనూక్తి వింటి నన్
గావగజాల వొక్కొక్క త్రిజగన్నుత దివ్యచరిత్ర యిందిరా.

చ॥ బహుపిథశార్వభారుడు భవత్పతి సత్వరబుద్ధితో నను
గ్రహమును జూపడన్ దలపుగల్గి నుతింపుచు నుంటి నిన్ను బ్ర

త్యహమును బ్రోవుమమ్మ నను దద్దయుబ్రీతిని దండీకంటె ని
మ్మహి జనయిత్రి వేమరు కుమారులనారయదొక్కొయిందిరా.

చ॥ వినతి భవత్కృపామతము వేడెడునన్ను సమాదరంబుచే

గనక నిరాకరించినను కంజజ! నీపదభక్తి మాన నే

జనని, తుదార్తి జన్మదువసాగెడుబిడ్డను ద్రోసివేసినన్

బనివడి బ్రాకులాడుచును బాయడు మాతృపదంబునిందిరా.

చ॥ అనదృశమైనభక్తియను సాయనుపానముతో భవత్కృపా

రసమహాదౌషధం బిడ తిరంబుగ మాన్పవె మన్మనోరుజా

వ్యసనములన్ భిషగ్మణి నిజౌషధ మిచ్చి రుజన్ గుదుర్చు న
 ట్లెసగు ద్వందాశ్రయంబు గన నెట్టిభయంబును గల్గి దిందిరా.

చ॥ మగనియురంబునందువనమాల భవస్త్పదుళాంఘ్రియు స్కము
 ల్దిగిలి నవత్యమందును సదా హిమసేచన మండినట్లు లా
 నిగమనివేడితంబులగు నీదుపదాబ్జముల స్మనస్థలిం
 దగ నెలఱొల్చి వందనశతంబు లొనర్చెద భక్తి నిందిరా.

ఉ॥ అంగజగన్నయమ్మ ముగురమ్మలలో తొలియమ్మ కాంతికి
 బంగరుబామ్మ భక్తులకు భాగ్యవిశేష మొసంగుకొమ్మ యా

రంగనిముద్దుగుమ్మ యసురాగము జూపగదమ్మ శ్రీజగ
న్మంగళమూర్తి వమ్మ యనుమాన మొనర్పక బ్రోవు మిదిరా.

చ॥ అమృతము లొల్పినీదుచరణాంబురుహద్వయి నాశ్రయించివి
భ్రమత మదీయచిత్త మితరంబును జేరగ నిచ్చుగించునే
ప్రమద మొసంగుచుండుమకరందభరంబగు పద్మముండగన్
భ్రమరము గొబ్బిపూకడకు పొరునె తొ కల్ల నెన నిదిరా.

ఉ॥ మాయువతుల్ తనూభవులు మాజననీజనకాది బాంధవుల్
మాయిలువాకిళ్లు ల్లుడులు మాన్యము మాధనధాన్యసంపద

ల్యాయురై మోహమందిమది మాయవియందు మవ్వెల్లమావియే
మాయన వీడె కావె మఱి మాయుత మోజగ్గెల్ల నిందిరా.

చ. సరసిజనేత్తి నీ వెపుడు చంచలవంచును సారెసారెక్షన్

దురితమనస్సు లెన్నుటను దుర్యశ మొక్కటి సంఘటించె ద

త్పరిహరణార్థమై స్థిరత దాసునియింట వసించుచుండినన్

బరగ నుతించి చాటెదను బాపుచు నయ్యవక్తిరి నిందిరా.

ఉ॥ ఎందున నీకటాక్షము లొకించుక బైబడకుండు నాక్షణం

బంధు న దెల్లదుఃఖిమయమహా సిరులకాదులదూగు నాహరి

శ్చంద్రుడు డానలుండు నృపచంద్రుడు ధర్మజు డాదిగాగ ము
న్నందరొ ధీరవృత్తి జరియింపరె నీకృపలేక యిందిరా.

ఉ॥ ఆతలబీరితి నీ వెవని కాశ్చాయమ్మె వసియింతు వెప్పుడున్
ఆతడె పండితుండు నరు డాతడె సత్కులజాతు డాతడే
యాతడె జూడగ నిన్వనగ నాతడె వక్త రసజ్ఞ డాతడే
మాత! భవద్విశేషమహిమం బది గాదె నమ స్త మిందిరా.

చ॥ కరుణ దలిర్ప నేపురుషు గాంచి చరించెద నీ వతం డహ్న
పురుషవరేణ్యుడై భువనపూజ్యత గాంచు విశేషసంపదన్.

ఉరమున నీవు ప్రేమభరమూని వసించుటచేత గాదె యా
హరికి బరాత్పరుం డనెడి యంచిత వైభవ ముజ్జే నిందిరా.

ఉ॥ అపద కేది యడ్డపడు హస్తగతామలకంబురీతిగా
జూపు నమస్త మెయ్యది యశోవిభవాదిశుభాళి కెదియకా
గాపుర మెది గాంచిననె గల్గజేయు భ్రమ నిర్వాగికిన్
బ్రావుగ నది నీదగుకృపాత్మక మైనధనంబె యిందిరా.

ఉ॥ ఏనుగు నెక్కి యుండు నత డెంత మొలుగుచు గుక్క లడ్డినన్
దా నెటు లేగునో యటుల ధారుణి నీపదకంజయుగ్మమున్

మానుగ నాశ్రయించి మను మానవు డాపద లెట్టి పైననున్
వాని నలక్ష్యతం గనక వారిజనాభునిదేవి యిదిరా.

చ॥ పరులను గెల్వజాలు నిజబాహుపరాక్రమ మెంత యుండినన్
సరసవచోవిశాలగతి జాలగ విద్దెల నెన్ని నేర్చినన్
అరయ సుశీలధైర్యవినయాదిగుణావళు లెన్ని యున్న నీ
కరుణ యొకింత వానిపయి గల్గనిచో ఫల మేది? యిదిరా.

చ॥ సుతు డనుకూలతం గనడు సోదరు డించుక బల్కరింప డా
శ్చితులును జెంత రారు నిజసేవకు డొందు జికాకు నాదృతిన్

సతియును గారవించదిల సంతస మొందరు తల్లితండ్రులన్
హితు డొసగండు దర్శనమునేని భవత్కృప లేక యిందిరా.

ఉ॥ నుందరు లెంద రుండినను సోదరబంధుతనూజసత్కువృ
ద్భృంద ము దెంతయున్న వరవేషసుభావ లవెన్ని యున్న మే
నందము చందముల్లిగి యంగదృఢత్వ ము దెంతయున్న దా
బొందకయున్న నీకృపను భోగము లబ్బునె వాని కిందిరా.

ఉ॥ ఎవ్వని నాశ్రయింతు రిల నీపజ లెల్ల సథా విధేయులై
ఎవ్వడు పూజ్యుడై గరిమనెంతయుగాంచు సభాంతరంబులం

దెవ్వనియాత్మకు స్వేత లాకింతయు గల్గ వహీనసంపదన్
ఎవ్వడు కీర్తి గాంచు నత డెప్పుడు నీకృపవాడు యిందిరా.

ఉ॥ నేరము లెన్ని జేసినను నీకృప యెంతయు గల్గియున్నచో
నేరువులై ముదం బొసగు నీకృప యించుక కల్గ కున్నచో
నేరువులోడ దా నెటుల నెమ్మి జరించినగాని ధారుణిన్
నేరములౌచు నాపదల నిక్రముగా నొనగూర్చు నిందిరా.

ఉ॥ ఈక్షేతి నీకటాక్షులవ మించుక గల్గినరాజులోకగ

ర్వేక్షణనూత్నవైఖరి గణింపగబో మన మాదృశాళి పృ

త్యక్షత సీకటాక్షవిభవాళి నెఱుంగ వశంబె యాసహ
సాక్షివిధిశ్వర్థ భవదపాంగకృతార్థులు గారె యిందిరా.

ఉ॥ మంగళదేవతాభిదము మానుగ గల్గెను తొల్లి నీకు నే
సంగతిలేక, తావి గని సన్నతి కెక్కెడు బూవుకై వడిన్
మంగళశబ్దవాచ్యుడని మానితు డయ్యె భవత్ప్రియుండు నీ
సంగతి బొంది కాదె నిను సంస్మృతి జేయవశంబె? యిందిరా.

ఉ॥ అమ్మ గణింపకమ్మ మదియం దపరాధము లాశ్రితుండ, నే,
నమ్మ మతెవ్వరమ్మ నిను నమ్మిన పేదరికమ్మ జేర రా.

దమ్మ నిజమ్మ చూడ జగమంతయు నీవె గదమ్మలక్ష్మీ! శ్రీం
క్రీం మహానీయమంత్రోవశగీ! కృప దర్శన మిమ్ము యిందిరా.

ఉ॥ అమ్మ భవన్మహామహిమ నారయ నిమ్మహిలో వశమ్మ వే
దమ్ముల కైసనున్ బహువిధమ్ముల నీదుకృపారసమ్ము పై
జిమ్మి కడున్ బిరియ మ్మెసగ నేవల గొమ్ము సదా వరప్రదా
నమ్మున బ్రోవు నన్ను నిను నమ్మితి నెమ్మనమందు యిందిరా.

చ॥ అలసు నశౌచునింట బహుభాశనునింటను సందెవేళ దా

దెలిసి పరుండునింట నతిదీనజనాదృతిలేనియింట దు

హ్నలహము గల్గునింట బరుషంబులు బల్లెడువానియింట నో
కలిమిపడంతి నీ వెపుడు గానగరా వనియందు రిందిరా.

చ॥ ఇల ఘనవృష్టి సస్యచయ మెల్ల సమగ్రత మొల్క లెత్తి స
త్ఫలము నొసంగుచందమున తావకదివ్యకృపాకటాక్షనం
చలనమునన్ సమస్త మగునంపద వేడ్క నుదర్కలబ్ధినిన్
గలుగజేయు నీశ్వరి జగజ్జననీ ఘనవేణి యిందిరా.

చ॥ సరసిజవాసినీ! సరసిజశ్శితపాణి! సుధీమణీమన
స్సరసిజచారిణీ! సరసిజాతదళాయతసుందరేక్షణీ

సరసిజజన్ముక్తు ననని, సారసనాభుమనోవిహరిణీ!
సరసిజజాండపాలనవిచక్షణి! రక్షణసేయు మిందిరా.

చ॥ అతిమృదుశీతముగ మధురారాభసమర్థులన్ భవత్తనూ
లత కొదగన్ సుధాశనిసురామణికల్పకవస్తుసార మా
హృత మయె నబ్ధిచే నన, మహిం ద్వదకృత్రిమదివ్యమంగళా
కృత్తి కెటు లోపు సృష్టికథ కేవలవర్ణన జేయ నిందిరా.

చ॥ వనజరజంబు లంటిన భవత్పద మోర్వదు చేటికావిలో
కనముల మేను వాడుగను, గంజము బట్టుట సాహసంబు నా

ధునివనమాలనూగుటయు దుర్భరమా నిక మోటుమాటల
స్పృణుతి నొసర్పజాలను భవస్క్రద్దుళోజ్వలమూర్తి నిందిరా.

చ॥ శశిధరసారసప్రభవ శక్తిముఖామరవంద్యనీయ సా
దృశమహిమాస్వరూపమును దివ్యజగత్రయసంప్రకాశమా
యశమును నీకృపాలవశతాంశమునైన నొసంగ కున్నచో
వశమపై యస్మదాదులకు వాకొని వరనజీయ నిందిరా.

చ॥ ధరను భవద్దృగంచలనుధారస మెవ్వని జిల్కు వానికిన్
సిరులు సరస్వరీరతులు సిద్ధిసమృద్ధులు ధీధృతుల్ బహూ

కరణముతో బకంపరలుగాగ వశంవదలై బ్రహ్మారణ్యం
బరగవె? యాదరింపుమ యాపారకృపామతితోడ నిదిరా.

చ॥ తడయక నీకృపారసము ధారుణి నెవ్వని సోకుచుండు, వా
డడవుల శత్రుమధ్యమున, సంబుధియందున, దుర్ద్రవాగ్నులం
బడినను బెక్కు-యాపదల బాల్పడినన్ దగబోతు వట్లు నన్
విడువక యాదరింపగదవే కరుణింపు విపన్ను నిదిరా.

ఉ॥ నీకృప లేకయున్న ధరణీశ్వరుడైన దరిదుర్జడోగదే,
నీకృప గల్గెనేని జననీ! నిరుపేదయు ధారుణీశుడే

నీ కెనయైన దైవతము నీఘటనాఘటనపరిభావమే
లోకమలందు గానము సరోజదళాయతనేతి యిందిరా.

ఉ॥ కొందరు భాగ్యవంతులరు గొందరుపేదలు గొంద రజ్జులున్
కొందరు కోవిదుల్ మరెయు గొందరు వీరులు గొంద రల్పులీ
చందముగన్ జగంబు సదసద్యుత మకాట గనన్ నుతామరీ
బృంద! భవతాత్మాక్షతదుషేక్షలనృత్యముగాదె యిందిరా.

చ॥ అనఘులు నె మనోజనిభుతై విభవాఢ్యులు నె యశస్సుతై
ధనికులై దయాశురయి ధార్మికులై ఘనతై వదాన్యులై

మనుజువరేణ్యులై సతతమాన్యులరై సిరులై విముక్తులై
దసరెడువారు తావకపదద్యయి గొల్చినవారై యిందిరా.

ఉ॥ నిర్ధనులై నిరాశులయి నీచులు నై కరుణావిహీనులై
వ్యర్థులు నై క్షతాంగులయి వ్యాధినిబద్ధులరై వినష్టులై
స్వర్థకులై వ్యధాత్ములయి పాతకులై భువి మృగ్గువారు నీ
యర్థ మెఱుంగలేక మదియం దిడకుండినవారై యిందిరా.

ఉ॥ ఊరును బేరులేక నరు డుర్వి జనించి భవత్కృపాంశ మే
పార నొకింతయేని దనపై గలుగన్ బహుభాగ్యవంతుడై

చారువిశాలకీర్తిగని సత్కవిసంస్థవపాత్రుడై మహా
దారత దేజరిల్లునుగదా జననీ! నను బోధివు మిందిరా.

చ॥ ధనమె యశంబుగూర్చు నిల దైన్యము బావును ధైర్య
మిచ్చు నా

ధనమె వివేకముకొ మఱి ముదంబునొసంగును మానరక్ష నా
ధనమె యొనర్చు సత్కుఱుము ధర్మము మోక్షము నిచ్చు
నీవె త

ధనమహితస్వరూపిణివి దాసునిపై దయజూపు మిందిరా.

చ॥ ఋణ మది హెచ్చె హారము రుచింపదు కంటికి గూర్చు
రాదు యా

రసమున లేదు ధీరతయు రచ్చకు దెచ్చెను రాచకార్య మా
ధనకనకాదివస్తువుల తస్కరు లింట హరించి రిద్ది ని
న్ననిశము గొల్పుచున్నఫలమా యిదియా కనికార మిందిరా.

ఉ॥ అప్పులు దీర్చలే ననెడిరూతుర మందుచు నాటినాటికిన్
జెప్పతరంబుకాని వెతచే దిగు లందితి నిల్పవమ్మ నా
గొప్పతనం బనన్యగతికున్ శరణాగతు నిట్లు లింక నన్
దిప్పలబెట్ట కీప్పితము దీర్చి కృపన్ వహియింపు మిందిరా.

చ॥ పడగలపాటులక బడిన బై నిపగాత్పరుడే గలం డటం
 చుడుగక ముత్పయత్నముల నువ్విభులూతితిధై ర్యమింక నా
 మొడ విడచెక గటా గడియయేని భరింపగజాల దుర్లశ్
 దడయక జేరదీసి నను దైన్యము వాపి భరింపు మిందిరా.

ఉ॥ భక్తుల నుద్ధరింపగ భవత్పతి తదనముక్ హరింప నా
 సక్తి మెలంగు నీ వన నసచ్చరితాత్ములచెంత నెప్పుడున్
 రక్తి వసింతు వయ్యయై ధరాస్థి నరములేకయున్న మీ
 భక్తులు వ్యరులేకద కృపామతి నాపయి జూపు విందిరా.

ఉ॥ పాయనిభక్తి ని న్నైపుడు బ్రస్తుజేయుచు నోరునొవ్వ కు
యోగ్య యభయార్థి నన్ బలుకుతో మొర బెట్టినగాని నీకు నా
ప్రాయత గల్గెదా నదియు, బాలకు లేడ్చినగాని తల్లి పా
లీయదొడంగునే కనికరింపుచు నిమ్మహిలోన నిందిరా.

ఉ॥ ఇమ్మహిలోన నిందనుక నెల్ల విధముల నాప్త బంధువ
రమున దీసిపోక నుతి గాంచితి నమ్మరొ నీకృపావిశే
షమున నన్న నిత్తరిని సాకకయున్న జరించుటెట్లు పూ
లమ్మినయూరిలో పుడకలమ్మట హేయముగాదె? యిందిరా.

చ॥ సకలజగన్నియంత పతి శౌరి, సుధానిధి కామధేనుక
ల్పకములు లోడుబుట్టువులు, భవ్యతనూజుడు సృషికర వే

రొకనుతు డారభీశుడు నష్టా నిఖిలారనమృద్ధవయ్యు నీ
విక కృపణత్వ మూన తగుదే మదభీష్ట మొసంగ కిందిరా.

ఉ॥ నీ వలనాడు సీతవయి నేర్చుగ రామునిగూడి కానయం
దీవు వసించునాయెడల నెగ్గొనరించిన కాక దైత్యుని
దేవి! భవత్ప్రియుండు బరిమార్పగ నెంచ గృహంతరంగ వె
తావు మటంచు వాని కుపకారము నేయగలేదె? నీదు దీ
నావనతత్పరత్వ మిపు డారయ నాయెడ జూపు మిందిరా.

చ॥ జనకుడుబోలె శౌరి యనిశం బపరాధుల బోవు చెప్పుడే
 మనమున గోపమాన నదిమాన్యగ నాధ! యిదేమి నాయమిం
 దనఘు డెవండు లోకమున నారయుమం చుచిత్తోక్తి వాని నీ
 వనయము శాంతు జేసి స్వజనాళిగ జేయవె వారి నిందిరా.

ఉ॥ శ్రీకరి! యావికుంతనగర్వి పత్తితో సరసంబు లాడుచో
 నా కుశలప్రసంగము నొనర్చునె నీకడ నాత డంబరో!
 మీ కెరిగించువా రెవరు? మేలొనగూర్చగ నింక దిక్కు నీ
 వేకడ? నా కనారత మివే పదివేలనమన్ను లిందిరా.

ఉ॥ తల్లికి దండికంటె నిల దద్దయు బీతిగదే ప్రిజాల్పి పె
 నెల్లవిధంబులన్ వెత హరింపగ మాయపరాధముల్ సదా
 యులమునన్ ఊమింప విభవోన్నతులన్ గలిగింప బెంప న్నో
 తల్లిరో! నీకె చెల్లు నిటు చాల్చి వహింపక బోవు మిందిరా.
 చ॥ తనదుపురాకృతంపుసుకృతంబున సంపద నొంద గల్గు నం
 చనియెద రిందు గొంద రిక నంబ నిను న్వినుతించు నాత డెం
 దున దులదూగు సంపదలతో నని నే ధృతిబూని సన్నుతిం
 చిన నను బోవకుందు వె విశేషకృపామతి బోవు మిందిరా.

చ! ఇది కలికాల మిందొక డనేకవిధాననియక్తి నిశ్చలం
 బాదవెడు భక్తి ని స్థాయి నోప డవశ్యము కామ్యయో
 గమా

తుది గన దంతరాయమున ద్రోవ లనేకము లుండు భక్తి లో
 నుదయము జేయ నీవెకద యోరమ దిక్కిక మాకు నిందిరా.

చ॥ సమదమతంగజాళియును సతురగావళులు రధంబులు
 సమరక్కలై కసాధనవిచక్షణయోధవతంసవారముల్
 సమధికరత్న కాంచనలసద్బ్రహ్మభూమినతీసుతాదియో
 గము భవదర్శనంబుననుగాడె? లభించు ధరితి నిందిరా.

చ॥ నెనది యింతలేని యవినీతుడ నొట యధావిధిం ద్వద
ర్చనలను సల్పనెంతయును జాలుదునే దగలోకమందు నన్
మనుజులబంధముక్తులకు మానసమేగద హేతు వౌట నా
మనమున నిల్చి నిన్నిపుడు మానసికార్చన జేతు నిందిరా.

ఉ॥ మానిత విస్ఫురత్ఫలనుమవ్రజ దానవిరాజమాన సం
తానలతాపరీక్షిత నితాంత లనద్భవూదివ్యపాదపా
ధీన మధువ్రతీ వరభ్రతీ లలితశృతి సాఖ్యద స్వనో
ద్యాన విహారకేళినిరతా సరితాంపతిజాత యిందిరా.

మా న సి క పూ జ.

ఉ॥ ఓజననీ కృపాభరణి యోవరత్నీ జగత్కుటుంబినీ!

ఓజనతామి తార్తిహరి యోమురవై రిమనోహరీ రమా!

ఓజగదేకమోహిని పయోనిధికన్యక లోకమాత ని

'ర్యాజకృపార్త నాదుహృదయాబ్జమున వ్యసీయింపు మిం

దిరా.

చ॥ సలలితమందహాసయుత చారుముఖాంబుజ భాసురతక్రపా

కతితకటాక్షవీక్షణ వికాసితమంజుల గండభాగ సం

చలిత సుకరభూషణ విశాలధగద్గితద్యుతుల్ భువిన్

జెలగగ రమ్మ చిత్తమున జేసెద నావహనమ్మ యిందిరా.

చ॥ ఘనతవికుఁతధామ వరకల్పకమూలవిరాజమాన కాం
 చనవరపీఠి నొప్పుచును సర్వదిగ్గేశ్వరకామినీమణుల్
 వినతి సపర్యలక్ సలుప విశ్వవిమోహనదివ్యమూరి వె
 దనరెడు యాదిలక్ష్మీపని ధ్యాన మొనర్చెద భక్తి నిందిరా.
 చ॥ మరకతతోరణావళులు మహా క్షీకచిత్రిత రంగవల్లులు
 బరిమళయుక్తధూపములు భవ్యమణీమయదీపికావళుల్
 బరగెడు మంటపంబునను భర్తావినిర్మితసింహాపీఠపై
 సిరత వసింపు మందముగ సిద్ధము జేసితి నిందు నిందిరా.

- ఉ॥ పూతపసిండిపాత్రమున బొందుగ నుంచిన పారిజాతకా
బ్రాత ను కేతకీ వకుళ చంపకసూన సువాసితంబు నా
శీతలనిర్మలోదకము జేరగ దెచ్చితి నీదుపాదకం
జాతయుగమ్మనుం గడుగ జక్కనిపాద్యముగొమ్మ యిందిరా.
- చ॥ వికచమనోజ్ఞ పుష్పచయ విస్తృతవాసన లేలకీ లవం
గక మృగనాభి సంమిళిత కర్పూరచందన సారభంబులక
బ్రకలితమై సెలంగు సతిపావనలోయము నబ్జపాణి నీ
విక నెద న్నీకరింపగదె యిచ్చెద నర్ఘ్యము తల్లి యిందిరా.
- ఉ॥ చంచదనర్కళాతిశయ చంచలవీచి లనద్వియ తటి
న్యంచితమై మనోజ్ఞమయి యద్భుతమై త్రిజగత్పవిత్రమై

మించియు మంచులీల తగమేలగు చల్లనిదివ్యతోయ మం
దించెద నే గ్రహింపు కమలేక్షణ యాచమనీయ మిందిరా.

ఉ॥ వేమరు పుష్పమందయిన వెన్నెలగేరెడు శోభ గల్గి శ్రీ
భామిని! మంచియాపువగుసా ల్పైరుగుల్ నవగోఘృతంబు గా
రాముగ జంటితేనె గడురంజిలు చక్కెర నూర్చినట్టి పం
చామృతము ల్బుదంబున సమర్పణ జేసెద గొమ్మయిందిరా.

చ॥ భువనములందు నెల్ల గడుపూజ్యము లై యథునాశనంబు లై
నవఘనసార గంధమ్మగనాభిముఖాధికవాసితంబు లై

భువి మణి హేమకుంభపరిపూర్ణములై తగునిర్మలంబులౌ
వివిధసుతీరత్తోయము లివే యభిషేక మొనర్చు నిందిరా.

చ॥ అరయ నన రద్ధివృధవళాంశుకము న్ననకోత్త రీయమున్
సురుచిరరత్నకంచుకము శుభ్రోత్తరోజ్వలమౌక్తి కావళి
విరచితేయజ్జస్థాత్రమును విస్తృతభక్తి మదిం దలంచి త
త్పరతనొసంగినాడ దయదాల్చి ముదంబొనగూర్చుమిందిరా.

చ॥ మణిమయ నూపురద్వితయ మంశసూత్ర కిరీట హార కం
కణచయమున్, శిరోమణియు, గాంచన మేఖల దివ్యకరణభూ

షణయుగ మాదిగా వివిధచారుతరాభరణంబులన్ ధరన్
గణుతి వహింప నీలలితకాయ మలంకృతి జేతు నిందిరా,

చ॥ వరఘనసార కుంకుమసువాసితగంధ ముండి మేన క
స్మరితిలకంబు ఫలమున శోభిలసూర్తు శుభాంజనంబిడే
తరళద్యగంచలంబులను దాల్చెవె, రోచనవత్స్రకంబులన్
సురుచిరగండభాగముల సాంపానసూర్చెద నమ్మ యిందిరా,

చ॥ మరువక మల్లికా వకుళ మాలతి చంపక పారిజాత తా
మరవ రసాల కేళకీ సుమంబుల నీతులనీదళంబులన్

బరగ సహస్రనామము భక్తి యుతంబుగ బూజజేతు శ్రీ
కరభవదంఘ్రిపంకజయుగద్వయిపై మది నిల్చి యిందిరా.

భాసురచందనాగరు సువాసిత గోఘృతమిశ్రితంబు శ్రీ
వాసినీతాభ్రముఖ్యబహు వస్తుయుతంబగు దివ్యధూపమున్
శ్రీసతి! కల్పనం బమరజేసితి మామకచిత్త వృత్తి వి
శ్వాసముతోడ గై కొను మహార్యయశస్సువికాస యిందిరా.

చు సరసిజపాణి, నీమదికి సంతసము నల్కింప నెంతయున్
సురుచిరరత్నమండప సుశోభిత చిత్రహిరణ్యపుశ్చికా

కర ధృతమాలికాకృతివికాశితముల్ ఘృతవర్తి తంబులౌ
స్థిరతరదీపికావత్సల చిత్తమునన్ సమకూర్తు నిందిరా.

చ॥ ఫలములుబొనకంబు వడపప్పును బొల్పెరుగు ల్ఫలతంబునున్
బాలుచగు నూపశాకము లపూపములు న్నరసాన్నమమ్మ పొం
గలి, పులిహోర పాయసము గాంచనపాత్రలగుర్చితమ్మ నీ
వలరుచు నారగింపగదె యాదరభావము బూని యిందిరా.

ఉ॥ మేలగువక్క వేలకులు మెప్పొనరించెడు పండుటాకలుం
జాలిన పచ్చకప్పురము చక్కనిముతైపుసున్న మెన్న త

క్లోలలవంగముఖ్యముల గూర్చి సమర్పణ జేసినాడ తాం
బూల మీదే జగజ్జనని! బాంధుగ వీడెమునేయు మిందిరా

ఉ॥ రాజముఖామరాజసుర, రాజ కిరీట మణిప్రభాళి నీ
రాజితపాద వై సతము రాజిలు తావక దేహవల్లికి
రాజస మొప్ప సంతతవిరాజితకర్పరదీపరాజి నీ
రాజన మీత్తు నంబ రతి, రాజునకుం జనయిత్రి యిందరా.

చ॥ మణిగణమిశ్చితంబు ఘనమహాక్తి క కాంచనసంచయంబు ద
క్షిణగ సమర్పణం బానరజేసెద నీశ్వరి! మత్పురాకృతా

ఘనిచయ మెల్ల దోచి నను గావ ద్దివారము నీ కిదే పొద
క్షీణము బ్రణామణీటులను జేసెద నాదృతి గొమ్మ యిం
దిరా.

చ॥ మతి నతిభక్తితోడ నిను మానసికార్చన జేసినాడ స్వీ
కృతి నొనరించి లోపముల నెల్ల గృపన్ తమియించి నన్ను న
తృతునిగ నెంచి నీదగుమతిన్ బరిపూర్ణముగా దలంచి సం
తతము మదీయచేతమున దద్దయు బ్రీతి వసింపు మిందిరా.

చ॥ పెన్నిధిగన్నయట్టి నిరుపేదవిధంబున మోద మందగా
నెన్నడు నే నొనర్చితిని యెక్కుడుదానము లేతపంబు లిం

కెన్నగ నాపురాకృతము లెట్టివో నీమహనీయరూపముకొ
గన్నుల కోర్కెదీరగను గాంచితి ధన్యుడ నైతి నిందిరా.

ఉ॥ ఎప్పుడు లభ్యమానో భవదీయకృపారసమ స్మహాషధం
బప్పుడె దుర్దశామయ మదంతయు బోవును లోకమాత! నా
కెప్పటికిం దదామయము నింక ఘటించగ జేయ కమ్మ నే
నొప్పుగ నీపదాంబురుహయుగ్మము నొదల దాల్తు నిందిరా.

ఉ॥ మంచితనంబు గాంచి మది మానవజన్మము వ్యర్థమాట నూ
హించి భవాంబుధివృధ వహించి సతంబు వృధాభిమానముకొ

డించి నుతించి యీశ్వరునిలీల నిన్ బరదేవి వంచు జి
తించి తరించు నిశ్చయమతిన్ బరమార్థవిదుండు యిందిరా.

ఉ॥ ఆశకు మేరలేదు పరమార్థ మెఱుంగరాదు దుర్మదా
వేశము తీరలేదు మరివిజ్ఞానంగతి లేదు సంస్కృతి
పాశము వీడబోదు గొలువన్నిను శక్యము గాదు త్వత్ప్రసా
దేశ మదైన నాకికను లేనియెడన్ దెర వేది యిందిరా.

చ॥ నిలుకడ లేదు చిత్తమున నేరుపునున్న విలేక మందునా
గలుగదు సూన్యతం బదియు గానగరాదు సువిద్యలన్ననో

తలప హుళక్కి గౌరవము దబ్బర శాంతము నాస్తి ని స్మదిన్
దలచెద లోప మెంచకిక దానుని బోవవె బీతి నిందిరా.

ఉ॥ ఇంచుకవచ్చిరాని నుడి నెడ్డియొ గోరుదు బోరు బెట్టగా
నంచితరీతి మాత మది నారసి పాపని నూరడించు న
త్తెంచగ భావగుంభరసహీననిరూపము లొట నానుతుల్
వించు మనోగతం బెఱిగి పెంచుము నక శరణార్థి నిందిరా.

చ॥ సిరు లవి గల్లు నీదుపదనేవ నొనర్చినమానవాళికిన్
దురితము లంటరావు మఱిదుర్రశ బోవు నటంచు నాత్మలో

నురుతరభక్తి నీవిలసితోత్పలచంపకమాలికావళిన్
స్థిరముగ దాల్చి వేడితినిదే భవదర్పణ జేసి యిందిరా.

చ॥ అలరగ శాలివాహనశతకాబ్దము వార్ధిశరేభభూమిసం
ఖ్యుల దనరారు నాంగిరసహాయన పాప సిత ప్రయోదశీ
విలసితసోమవారమున విస్తృతభక్తిని బూర్తి జేసి ని
ర్మలమతి నీకు నీశతకరాజ మొసంగితి నంబ యిందిరా.

ఉ॥ మంగళ మాదిలక్ష్మీకిదె మంగళ మబ్జదళాయతాక్షికిన్
మంగళ మీశ్వరేశ్వరికి మంగళ మచ్యుతచి త్తహరికిన్

మంగళ మర్రిరాట్సుతకు మంగళమా జగదేశమాతకున్
మంగళ మబ్బమందిరకు మంగళమాగదె నీకు నిందిరా.

ఉ॥ ఈమహితేందిరాశతక మెవ్వడు భక్తి బలించు సంతతం
బామనుజాగ్రగణ్యగృహమం దెపుడున్వసియించి సత్సవన్
కామితదివ్యవైభవ సుఖస్థితి నైహికపారలౌకిక
క్షేమము లాదృత్తిగలుగజేయుచు నిందిర వానిబ్రోచెడున్.

ఉ॥ స్వస్తి సమస్తమా ప్రజకు సంతతము న్నణుతింప న్యాయమా
రస్మలరై నృపాలురు ధరాస్థి బోధితుడుగాత బీరితియో

నిస్తులమౌ శుభం బగుత నిత్యము గోగణవిప్రజాతికిన్
 విస్తరసౌఖ్యసంపదల విశ్వము దా దులదూగు గావుతన్.
 మ॥ పరమప్రీతిని నిట్లు శ్రీమదనగోపాలాంఘ్రినిత్యార్చనా
 గురుశీలుండును గౌతమప్రవరుడున్ గోవర్ధనోపాఖ్యుడున్
 వరవైఖానస వైదికోత్తముడు గోపాలార్యసూనుడు ని
 ద్ధర శ్రీరంగసమాఖ్యచే నిది ప్రణీతం బయ్యెనంపూర్తి గన్.

దండుకము.

శ్లో॥ శ్రీ వైకుంఠపురీసురదుర్మువనే చింతామణివేదికే
పార్శ్వే పద్మకశంఖముఖ్యనిధిభిః బాహ్యహృద్విదిభి ర్మాతృభిః
పాప్త్యాద్యష్టవిభూతిభి స్త్వభినుతే పద్మాసనస్థై రమే
చిచ్ఛైవరదేవతే సతతమోం శ్రీం శ్రీయై తే నమః.

శ్రీమద్రమమామాఃనీ, మానినీసాఖ్యసంధాయినీ, విశ్వ
సంమోహినీ, నిత్యకల్యాణి, లోకైకమాతా, దయోపేతక్షీరాబ్ధి
సంజాత, కంజాతహస్తే, సమస్తంబు నీచేతి దీచేత నాచేతనా
నీకలోకంబు నేలాగు జేయంగ నూహించి తాలాగునం జేయగ

నీ కసాధ్యంబు లే మున్నవో దేవి, సీయాజ్ఞలే కున్న నా కైవ
 నల్లాడదో యాచిశక్తి! భవచ్ఛక్తి నాసక్తి నెంచంగ నేనెంతనద్భక్తి
 నాయోపినంత న్ముతంతున్ గటాక్షింపవే తావకానూనకారుణ్య
 కి దృక్ప్రసారాంశ విన్యాసలేశం బ దెవ్యాన్తిపె సోకు నాతండె
 పీరుండు, శూరుండు, ధీరుం డుదారుండు, మాన్యుండు, విద్యా
 వయోరూప సంపత్ప్రభానాగ్నిగణ్యుండునా, వానికీ ది
 వ్య కేళీగృహరామ గో భూ సతీ పుత్ర మిత్రాదియోగంబు
 లెన్నేనియుం గల్గి నాయుజ్య సామ్రాజ్య సౌఖ్యంబు హస్తంగ

తం జా గదే, ఇందిరాసుందరీ! త్వత్కృపావేశ మింతైన లే కు
 న్ను ము న్నెందరో సర్వసర్వంసహాధీశ్వరుల్ గర్వముల్పీడి యా
 వన్నులై యోగులై, జోగులై, చింతలం బొందగా లేచె,
 ధాత్రిక, సరుల్ గొంద రెంచక నిరుద్యోగులై, రాగులై,
 రోగులై, పావులై, ణోవులై, హీనులై, దీనులై, జారులై,
 చోరులై, భీరులై, పేదలై, మోద మింతేనియున్ లేక ఖేదం
 బుల, బొందుటక, జూడగన్, బూర్వజన్మంబునందెన, యుష్మ
 త్పదాబ్జ ద్వయీనేవ నిందైన గావించకే గాదె! మాతా!
 మదీయాపరాధంబులక సైచి మాకోర్కెల్లన్ దీర్చి మాయా
 వదల్ రెప్పచందాన బాలింపవే, తల్లికిం దండికంఠెన్, బి

జాపాల్మీ, కూర్మిబాహుశ్యమా గాడె, దేవీ! సదా సుస్థిరత్వం
 బుల్లో, దాసునింటా వసింపంగ, నిన్నే మది న్నమ్మి, యున్నా
 డ, మూఢుండ, సంసారతాపత్రయాధీనుడనీ, దీనుడనీ, బో
 వవే, యాదిలక్ష్మీ! మహాదేవి! శ్రీంక్లం మహామంత్రమూర్తీ,
 దయాపూరితల్లీ, తల్లీ, నమత్కల్పవల్లీ! నమస్తే, నమస్తే నమః॥

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ.

త ప్పొ వ్వు ల వ ట్టె క.

పుట	పం క్తి	త ప్పు	ఒ ప్పు
4	9	సౌకుసుమా	సౌకుమా
10	2	అవహితలై	అవహితలై
13	8	నిజేభ	నిజేభ
15	1	దువ్వార	దువ్వార
15	8	జగధీ	జగధీ
19	3	తృప్తపామతము	తృప్తపామతము
19	8	ధంబిడ	ధంబిడి
20	4	లగిలి	లగిలి
23	3	ధీరవృత్తి	ధీరవృత్తి
29	2	క్లంఘ	క్లంఘ
31	4	సుధాశని	సుధాశని

38	2	యాపా	యాపార
39	3	లేడ్సిన	లేడ్సిన
39	3	ర్మన	ర్మన
44	6	కృత	కృత
55	8	పహించి	పహించి
57	5	న-కుల్	నడుల్
61	5	శ్రీమద్రమా	శ్రీమద్రమా
63		బులబాండు	బులన్ : ందు
63	8	నింజైన	నింజైన
63	10	దల్-రెప,	దల్-రొచ్చినన్
			Xంటి కరెప్ప

